

Conversant amb...

Santiago Pujol Fonolleda

La conversa amb aquest metge molletà, afincat a Andorra des de fa més de vint anys, ha tingut lloc per etapes: no érem encara a la meitat, quan l'han demanat per una operació urgent, a la Clínica Meritxell de les Escaldes-Engordany, on treballa.

L'endemà a la tarda, tot just estàvem acabant ha sonat el Vip, s'ha posat al telèfon i, per sort, no l'han tornat a demanar. Entremig, hi ha hagut una altra urgència... a les cinc del matí!

Penso, però, que aquesta activitat és el que dóna vida a aquest uròleg-ginecòleg, absolutament entregat a la seva professió que és, en ell, guanyar un sacerdot.

-De la família Pujol recordo el teu pare de quan anàvem a ingressar a la Caixa els minso estalvis setmanals. A la teva mare i a l'Anna Maria, de les "tertúlies" dominicals a casa de la senyora

Conxita de Cal Beira, i a la Maria, acabada la guerra, treballant plegats a les oficines de l'Ajuntament sota les ordres del senyor Godina. A tú, en canvi, no puc localitzar-te entre els meus primers recors d'infantesa. On vares fer els primers estudis?

-Als Col·legis nous, amb el senyor Vigo, el senyor Boada i el senyor Alsina. Després, als Salesians de Mataró.

-I vingué la guerra...

-Sí. Com a soldat de la lleva del 41, la vaig fer a Balaguer i al Segre.

-No eren gaires, llavors, els que podien seguir una carrera. Tú, però, vares fer la de metge. Et varen ajudar, o te la vas guanyar tot sol?

-Acabat el Batxillerat i l'exàmen d'Estat, em van tocar set anys a la Facultat de Medicina de Barcelona. I com que els recursos de les famílies, tot just acabada la guerra, eren prou limitats, puc dir

que vaig guanyar-me-la a pols.

-Recordo que operaves a la clínica del doctor Seguí, a Barcelona, on acudien gairebé tots els malalts de Mollet.

-Sí, perquè la Socie-

tat de Socors Mutus que comanava el Dr. Tiffon ens els enviava.

-Dintre de la Medicina et fas operador. És que la sang no t'espantava?

-El doctor Seguí deia que primerament calia ser un bon cirujà. Després vaig seguir l'especialitat (el que ara en diuen el MIR) i, com a uròleg, vaig estar d'ajudant amb el doctor Gil i Vernet. I el doctor Puigvert volia que em quedés amb ell, però tenia un caràcter molt fort i no ens hauríem avingut...

-I te'n vas cap a una altra banda.

-Sí. A l'Aliança de Tremp. I una colla d'anys, a la Clínica Mo-negal, de Tortosa. I a Sabadell, i a Berga. I ja fa vint-i-dos anys, aquí, a Les Escaldes.

-Ha estat difícil inte-

grar-se entre els andorrans?

-No gens. Ja van demanar-me quan estava a Sabadell. La residència de ple dret sí que trobà algunes dificultats per qüestions burocràtiques amb la vegueria però, com a metge, penso que em volen prou.

-I no m'estranya! No hi ha gaires metges tan entregats com tu. Per cert, dius tenir alguna anècdota curiosa o divertida de la teva llarga vida professional.

-Sí, es clar. Recordo un part a Tortosa. Neix un nano i li dic al pare: -Ara, anirem per la segona criatura! I ell, que no se l'esperava ni poc ni gaire, tot esblaiat, em fa: -M'ho podien haver avisat!

En canvi, una altra tortosina que va tenir vuit

fills (dels quals vaig ajudar-la en els quatre darrers) estava tan acostumada i tan tranquil·la que em va dir: -Vostè, doctor, vaig-se'n a dormir que quan sigui l'hora ja l'avisaré!

També recordo un cas, certament únic: una senyora de 54 anys, ja menopàusica, que donà a llum una nena de dos quilos, en un part normal: les nétes duien la tieta a passejar en el cotxe!

I encara un altre cas curiós: Àvia, mare i filla d'una mateixa família parint les tres als mateixos temps, amb poques setmanes de diferència!

-Diuen que els metges es jubilen als setanta anys, i els bisbes als setanta-i-cinc. Tú et trobes entre aquestes dues edats. Has pensat jubilar-te?

-Un dia o altre, potser sí. Mentre t'aguantes, no pas encara. Penso que per mi, la medicina és com una adicció. Deixar-la seria com si em faltés alguna cosa!

-Mirat des d'Andorra, com veus el moment actual català i espanyol?

-Malament. El tema econòmic, sobre tot, el veig prou delicat.

-Tu vens sovint a Mollet: hi tens la germana petita (la Maria està amb tu) i la casa pairal. Com veus el Mollet de 1993, comparat amb el de la nostra joventut?

-M'agradava més el d'abans. No hi havia tantes prohibicions.

-És que ara ciutadegem, no!

J. ALIGUER

IDIOMES MOLLET

Rambla Nova, 24, pral.
(Ejército Español)

Tel. 570 65 71. MOLLET DEL VALLÈS

Inglés
Francés
Alemán
Italiano

Matricúlate antes del
día 4 de octubre y
participa en nuestro

SORTEO

- Un viaje a Londres de 4 días para dos personas.
- Dos cursos adicionales de idiomas.
- Tres traductores automáticos.
- Diccionarios bilingües y lecturas.

MATRICULA ABIERTA. CURSO 93/94

A partir del 2 de septiembre, antiguos alumnos

A partir del 8 de septiembre, nuevo alumnos

PLAZAS LIMITADAS

¡Ahora, hemos ampliado nuestras instalaciones para ofrecer un mejor servicio!

- Tejidos de todas las clases.
- Las mejores marcas en ropa de hogar.

Y además te presentamos la nueva temporada Otoño-Invierno.

Anselmo Clavé, 25-27. - Tel. 593 03 83. - MOLLET